

[Arbejdsministeren]

systemet ikke fremover skulle være så rigeligt, som det er i øjeblikket, og det lykkedes at komme et afgørende skridt i den retning. Dernæst ønskede vi en skærpelse af rådighedsreglerne, og det lykkedes det også at komme igennem med. Herudover ønskede vi at komme endnu længere med hensyn til at komme den for store hjemsendelsesledighed til livs, og her synes jeg vi har fundet frem til en afbalanceret løsning, som bygger på en øget arbejdsgiverbetaling pr. 1. juli 1993, som modsvares af to væsentlige lempelser, som træder i kraft med det samme.

Og endelig – og det er noget af det, der har været diskuteret meget her i dag – ønskede vi at slå fast i højere grad, end det hidtil havde været tilfældet, at indgangen til dagpengesystemet er en reel tilknytning til arbejdsmarkedet, og det er baggrunden for, at vi har fået de ændrede regler for optjening ved støttet arbejde.

Samlet vil jeg karakterisere det, der er opnået, som »slet ikke så ringe«, og denne karakteristik, vil jeg gerne kraftigt understrege, skal ses i lyset af mit ekstremt vestjyske sindelag og min sprogbrug. Min konklusion er altså, at regeringen – og arbejdsministeren – bestemt ikke har nogen anledning til at være utilfreds med resultatet. Jeg føler ingen anledning til at råbe hurra for resultatet, men bestemt heller ikke det modsatte. Det er et fair, rimeligt resultat, som vi i fællesskab er nået frem til. Sådan er det, når fire partier sætter sig ved det samme forhandlingsbord. Og jeg håber og tror i øvrigt også på, at de andre forligspartier – Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – kan udtrykke det nogenlunde efter samme retningslinjer.

Der er herefter kun anledning til nogle ganske få kommentarer til nogle af de indlæg, der har været. Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem Socialdemokratiet og SF om enkelte elementer i aftalen. Denne diskussion foregår jo ganske udmærket uden min hjælp, og jeg har ikke nogen som helst lyst til at blande mig i den.

Jeg har et par bemærkninger til fru Annette Just, som havde en meget negativ beskrivelse af det, der er opnået, brugte formuleringer som »socialisering af arbejdsmarkedet« og fremsatte påstande om uddannelser, der ikke var behov for. Indlægget bar ikke præg af, at indsatsen for at sætte sig ind i substansen havde været særlig overvældende, og derfor mener jeg altså også, at fru Annette Just er kommet frem til nogle forkerte konklusioner.

Jeg mener faktisk at kunne huske, at da jeg i sin tid fremsatte lovforslaget, altså nr. L 18, og der var førstebehandling heraf, var ordføreren for Fremskridtspartiet – og det var ikke fru Annette Just – skal vi sige forsigtigt positiv over for dette lovforslag. Derfor mener jeg ikke, der er baggrund for de meget negative bemærkninger, som fru Annette Just kom med, men jeg forstår naturligvis udmærket den politiske baggrund for at komme med disse umotiverede udfald.

Til hr. Glønborg har jeg den kommentar, at jeg er meget opmærksom på, at der er nogle brancher, som ville have fået vanskeligheder, hvis overgangsordningerne i henhold til den gældende lovgivning fik lov til uden videre at falde væk den 1. juli i år. Og det er da også baggrunden for, at vi nu gennemfører to lempelser, som netop er til gavn for de udsatte brancher: dels skærpelsen af beskæftigelseskravet, dels videreførelsen af systemet med lofter. Så kan hr. Glønborg naturligvis have den opfattelse, at systemet med lofter ikke er det mest geniale, der er skabt i denne verden. Jeg skal slet ikke forhindre hr. Glønborg i at have den opfattelse.

Men dér jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi jo netop har planer om at ændre overgangsordningen med lofter til en eller anden form for forsikringsordning, som specielt skal være til glæde for de udsatte brancher. Jeg kan ikke i øjeblikket skitsere, hvordan denne ordning skal strikkes sammen, men jeg bliver mere og mere overbevist om, at det vil være muligt herigennem netop at tilgodese de synspunkter, som hr. Glønborg gav udtryk for, og som jeg har stor forståelse for at hr. Glønborg på baggrund af det sted, hvor hr. Glønborg er valgt, følte trang til at komme med ved denne lejlighed.

Hr. Kaj Poulsen stillede spørgsmål vedrørende § 84, stk. 3. Hr. Kaj Poulsen gjorde opmærksom på, at der var nogle specielle regler om, hvornår arbejdsgiverne ikke skulle udbetale godtgørelse. Jeg kan sige til hr. Kaj Poulsen, at der ikke med disse formuleringer er lagt op til ændringer af tilstanden, som den er i øjeblikket i forbindelse med hjemsendelsen ved den første ledighedsdag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Når vores arbejdsminister står her på talerstolen og siger, at der er så stor forskel på, hvad